

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Patakiné dr. Terjék Mária ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - a Kovácsné dr. Nagy Gabriella ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. október hó 20. napján kelt 10.P.20.585/2008/17-I. számú ítélete ellen a felperes részéről 19., illetőleg 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással **hagyja helyben**, hogy a felperes által a Magyar Államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 30.000.- (harmincezer) Ft.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- (tízezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A felperes köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 30.000.- (harmincezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a **cég 1** cégjegyzékbe bejegyzett képviselője, amely gazdasági társasággal a felperes 2006. június hó 9. napjától 2006. augusztus 28. napjáig állt munkaviszonyban. Ekkor a munkáltató a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntette arra hivatkozással, hogy a felperes az **cég 2** román gazdasági társaságtól a részére leszállított áru 218/2006. számú számlán rögzített ellenértékét, 3.450 eurót átvette, ezzel azonban munkáltatója felé felszólítás ellenére nem számolt el. A

felperes a felmondást elfogadta. Ugyanezen magatartás kapcsán a felperessel szemben az alperes feljelentése alapján sikkasztás büntettének gyanúja miatt nyomozás indult a ...-i Rendőrkapitányságon 649/2006.bü. szám alatt. A feljelentés tartalma szerint a felperes, mint munkavállaló nem számolt el munkáltatója felé az általa teljesített fuvarért felvett 3.450 euró díjjal, azzal sajátjaként rendelkezett. A nyomozást a ...-i Városi Ügyészség B.646/2006/6/I. számú, 2007. március 6. napján kelt határozatával megszüntette, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a felperes a terhére rótt bűncselekményt elkövette. Majd a felperes 2007. május hó 23. napján a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság előtt M.407/2007. ügyszámon munkáltatójával szemben peres eljárást kezdeményezett elmaradt munkabérének megfizetése iránt.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a becsületéhez és jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogait, egyben az alperest az ezzel okozott 500.000.- Ft nem vagyoni kár megtérítésére is kérte kötelezni. Álláspontja az volt, hogy az alperes őt a büntető feljelentés megtételekor alaptalanul vádolta sikkasztással, és munkaviszonyát is ezen valótlan tényekre hivatkozással szüntette meg rendkívüli felmondás útján, amely magatartásaival becsületét és jóhírnevét súlyosan megsértette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte hivatkozással a feljelentésben szereplő tényállítások valós tartalmára. Ennek igazolására csatolta a romániai cég nyilatkozatát a felperes részére történt teljesítésről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a büntetőfeljelentésben szereplő tényállítás valós, a közlés tartalma és annak módja ugyanakkor a felperes személyét, becsületét sértő, indokolatlanul bántó vagy aránytalanul torzító kifejezéseket nem tartalmaz. Ennek következtében a feljelentéssel az alperes nem sértette meg a felperes jóhírnévhez, illetőleg becsülethez fűződő személyiségi jogát, így jogalap hiányában a nem vagyoni kártérítésre irányuló kereseti kérelmet is elutasította. Értékelte továbbá az elsőfokon eljáró bíróság a felperes hivatkozását a rendkívüli felmondás érvénytelenségével összefüggésben is. Ennek körében nem találta igazolhatónak, hogy a felmondás érvényes, illetőleg érvénytelen lett volna, tekintettel arra, hogy a felperes maga sem kérte a munkaügyi perben munkaviszonyának helyreállítását, csupán elmaradt munkabérének megfizetését igényelte.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása érdekében. Fellebbezésének indokolásában hivatkozott a feljelentés megalapozatlanságára, amely alaptalan tényállítások miatt személyiségi jogai sérültek: erkölcsi bizonyítványhoz kötött munkaviszonyt rendőrségi nyilvántartásba vétele miatt létesíteni nem tud. Álláspontja szerint az alaptalan gyanúsítás - amit a

Pf.II.20.094/2009/3. szám

nyomozás megszüntetése is alátámaszt - már önmagában elegendő a becsülethez, illetőleg jóhírnévhez fűződő jogok sérelméhez, hiszen az alperes valótlan tényeket állított mind a büntetőeljárásban, mind a munkaviszony megszüntetése során. Mindezek következtében a felperes munkahelyi és lakókörnyezete is tudomást szerzett az állított bűncselekmény elkövetéséről. A kártérítési igénnyel összefüggésben kiemelte, hogy a bűnügyi nyilvántartásba vétel számára olyan, a további életére is kiható lelki terhet jelent, amely megalapozza az e körben előterjesztett kereseti kérelmét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Védekezése szerint a felperes jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogai nem sérülhettek, hiszen a fuvardíjat jogtalanul elsajátította, amely tény a román gazdasági társaság írásos nyilatkozata igazol. Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárás megszüntetésére kizárólag azért került sor, mert akkor ez a bizonyíték még nem állt a rendelkezésére. Utalt arra is, hogy amennyiben a felperes erkölcsi bizonyítványt nem kaphat, az büntetett előéletét igazolja, amely azonban az alperesnek nem róható fel.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzi a munkaviszony felmondásával kapcsolatos ténymegállapításokat és az ehhez, valamint a sikkasztás büntettségéhez kapcsolódó jogi indokolást.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetért, az ennek alátámasztásául felsorakoztatott jogi érveivel azonban csak részben. Elsődlegesen kiemeli, hogy jelen polgári peres eljárás során sem nyert bizonyítást az alperesnek az a tényállítása, miszerint a **cég 2** gazdasági társaságtól a felperes a leszállított áru ellenértékét átvette volna. Az üzleti partner által megküldött okirat ugyanis nem értékelhető a Pp. 196. §-a szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratként, nem nyugta, azon a felperes aláírása nem szerepel, tehát megállapítható, hogy az alperes e perben sem tudott olyan bizonyítékot csatolni, amely kétséget kizáróan igazolná, hogy a fuvardíj teljesítése a felperes kezeihez megtörtént. Az igazolás bizonyítékkénti értékelésénél figyelembe kell venni azt a tény is, hogy az olyan szerződéses partnertől származik, amelynek kifejezett érdeke fűződik ahhoz, hogy a díjfizetés megtörténtének tényéről tegyen nyilatkozatot. Mindezek miatt szükséges volt mellőzni az elsőfokú ítéletből a fuvardíj megfizetésével összefüggő megállapításokat.

Annak ellenére azonban, hogy a felperes által hivatkozott valótlan, ezáltal jogsértő tartalmú feljelentésről nem lehetett megállapítani, hogy az ott írt tények valós alapokon nyugodnának, az alperes részéről személyiségi jogsértés nem történt.

Az alperes feljelentésében a valóságnak megfelelően adta elő, hogy a felperes részére munkavállalóként fuvarozási tevékenységet végzett, s azt is, hogy a fuvardíjat a munkáltató nem kapta meg. Az e tényekből levont, ezáltal az alperes véleményének minősülő következtetés volt feljelentésének alapja, amelyet érdeklődésére külföldi üzleti partnere is megerősített. Ekként hozta a rendőrhatalóság tudomására azt a gyanúját, hogy sérelmére a felperes bűncselekményt követett el. Az alperes tehát a feljelentéssel a Be. 171. § (1) bekezdésének rendelkezésében bárki számára biztosított joggal élve tett feljelentést feltételezett bűncselekmény miatt. A feljelentés megtétele az alperes törvényi felhatalmazáson alapuló joga volt, ezért magatartása önmagában jogellenesnek nem minősíthető. Mivel pedig a feljelentés olyan többtényállási elemet nem tartalmaz, amely a tényeken kívül további személyiségi jogsértést alapozna meg, abban ugyanis indokolatlanul bántó, sértő, becsmérlő kifejezések a felperes személyére nézve nem szerepelnek, nem sértheti a felperesnek sem a becsületéhez, sem a jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát (BH. 2002/223. számú eseti döntés). Azzal pedig, hogy a büntetőeljárás megszüntetésre került, a felperes személye tisztázódott.

A kifejtettek alapján megállapítható, hogy az alperes feljelentése jogszerű cselekmény, a büntetőeljárásról szóló törvény erre kifejezett lehetőséget ad, ugyanakkor a feljelentés tartalmával más jogszabályt sem sértett az alperes. Miután azonban kizárólag jogellenes magatartás következtében alkalmazható a kártérítési felelősség a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjából következően, amely a polgári jogi felelősség általános szabályainak alkalmazását írja elő (Ptk. 339. § (1) bekezdés), jogellenesnek minősülő alperesi magatartás hiányában a kereseti kérelem alaptalan.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - részben eltérő jogi indokolás mellett - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Annyiban pontosította az elsőfokú ítélet rendelkező részét, hogy a peresztes felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 30.000.- Ft-ban állapította meg, figyelemmel a per tárgyának 500.000.- Ft-os értékére (Pp. 24. § (1) bekezdés, 25. § (3) bekezdés).

A másodfokú eljárásban szintén peresztesnek minősülő felperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az ítélőtábla a pernyertes alperes jogi képviselőjével összefüggésben felmerült másodfokú eljárási költségeinek megfizetésére. Ennek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) és (6) bekezdésének alkalmazásával a kifejtett munkamennyiséggel arányosan határozta meg.

Pf.II.20.094/2009/3. szám

Tekintettel arra, hogy a per tárgyánál fogva a felperes az eljárás során illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült (ltv. 62. § (1) bekezdés f) pontja), a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdése alapján köteles a le nem rótt másodfokú eljárási illeték megfizetésére is.

S z e g e d , 2009. április 22.

Dr.Szeghő Katalin sk..Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk.
 táblabíró